

[Axel Dam.]
tagelse i denne Form. Men ifald de ikke skulde blive vedtaget, vil vi subsidiært stemme for det af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag, saa meget mere som jeg med Beklagelse har erfaret, at der hersker stor Uklarhed og Forvirring med Hensyn til Begrebet berettiget og uberettiget hos andre Mennesker, medens vi mener at have en fuldstændig klar og sikker Opfattelse af, hvad disse Ord betyder, og hvad vi har ment med at foreslaa dem. Ogsaa det Ændringsforslag, hvorved Straffen forandres primært til Bøde og kun subsidiært til Fængsel, anbefales fra vor Side ud fra det Synspunkt, at vi mener, at Fængselsstraf kun skal anvendes, hvor der foreligger ligefrem brutal legemlig Vold eller lignende.

Udtrykket berettiget har vi selvfølgelig taget i retsmoralsk Betydning, og det er for os et temmelig klart Begreb. Jeg tror ogsaa, at det socialdemokratiske Mindretal virkelig har en klar Opfattelse af, hvad vi mener, naar de selv kommer med den Fortolkning af Grundlovens § 85, at

„den enkelte har Ret til frit at forpligte sig og binde sig, som han finder det rigtig“.

Ja, netop det mener vi ogsaa. Vi mener, at Foreningsretten er garanteret gennem Grundloven, og at Foreningerne har Ret til at udfolde saa skarp en Disciplin indenfor deres Medlemmers Kreds, som de ønsker, saa længe det er en frivillig Sag, om man vil melde sig ind i dem — eller ud af dem —, eller man vil staa udenfor. Selvbestemelsesretten er ikke krænket i sit Princip, saa længe den ikke er begrænset af andet end min egen Tilslutning; jeg begrænser den ved at bøje mig for Flertallets Afgørelse i disse Fællesanliggender for til Gengæld at nyde den Fordel, disse Organisationer kan forskaffe mig.

Ved uberettiget forstaaer vi derimod, naar Organisationerne vil anvende deres Pressionsmidler paa Mennesker, som staa udenfor disse Organisationer, som ønsker at være neutrale. Det, synes vi, er en skarp og principiel Grænse.

Første Gang, Lovforslaget var til Behandling, var der ogsaa et enkelt Udtryk, jeg protesterede imod; det var det Udtryk,

at kollektive Aftaler af denne eller hin Art er ugyldige. Jeg hævdede, saa vidt jeg husker, at ingen Lov kan erklære en Aftale mellem hæderlige Mennesker for ugyldig; det eneste, Loven kan gøre, er at erklære, at disse Aftaler har ikke Offentlighedens Interesse, det er ikke en fælles Statsopgave at sikre deres Opfyldelse. F. Eks. naar det angaar Prisaftaler, som er rettet mod hele det øvrige Samfund, saa kan det være af Interesse for de paagældende Parter, men de øvrige har dog ingen Interesse i at optræde som Eksekverere af Fagforeningernes private Lovbestemmelser og Bødestemmelser. Landets Domstole skal dømme efter Landets Love og ikke efter Fagforeningernes Paragraffer og Love; dem maa de selv sørge for at eksekvere.

Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale at stemme for Flertallets Ændringsforslag og subsidiært, hvis de skulde blive forkastet, for det af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Forslag om, at Spørgsmaalet kan blive underkastet en grundigere Drøftelse. For det, vi fra vor Side ønsker paa dette Omraade, er en Lovgivning, der er klar og god, og ikke det først og fremmest at faa Loven gennemført i en Stud. Men Princippet i Lovforslaget har vi villet give vor Tilslutning, og vi har ment at kunne stemme for det i den Form, det har faaet, ved at man har imødekommet vore Ønsker paa de to Punkter.

Holstein: Efter at ikke blot alle Landets Arbejderorganisationer, men praktisk talt samtlige Erhvervsorganisationer og Erhvervsrepræsentanter havde misbilliget den højtærede Regerings oprindelige Forslag og i hvert Fald krævet, at dette Forslag ændredes saaledes, at ingen af de paagældende Organisationer og de kollektive Aftaler, de traf, faldt ind under Lovens Bestemmelser, reducerede den højtærede Regering sit oprindelige Forslag til en Karikatur af det, det først var, og derefter har den højtærede Regering nu deformeret det reducerede Forslag indtil Ukendelighed og Ufattelighed.

Det forekommer mig, at Lovforslaget, saaledes som det fremtræder med de Ændringsforslag til det; der nu bringes i Forslag af Flertallet, og med den Betænkning,